

Nenadálé, tajné zmizení Církve

To musí dobře zapůsobit, takový úvod, vidíte? V pořádku. Skloňme nyní na chvíli naše hlavy a budeme se modlit před otevřením Slova.

² Pane, říkáme jako ti ve starých dobách: „Raduji se z toho, že mi bylo řečeno, pojďme do domu Hospodinova.“ Nenalezneme dnes místo, kde by nám bylo lépe, než nacházet se rovnou zde ve shromáždění Páně, v uctívání. I když snad venku prší a je tam mnoho utrpení a bídy, ale když se nacházíme ve Tvé Přítomnosti, spokojeně se usmíváme, neboť víme, že Ty tomu rozumíš a působíš, že všechno pracuje pro naše blaho.

³ Žádáme dnes ráno o obzvláštní požehnání pro ty, kteří nebyli schopni se dostat do těchto bohoslužeb. Snad by mnozí přišli, pokud by nebylo tak špatné počasí. Ale nechť najdou útěchu při čtení Tvého Slova a poslouchání kazatelů prostřednictvím rozhlasu a programů, které jsou určeny pro tyto lidi.

⁴ Chceme Tě poprosit, abys obzvláštně požehnal těm, kteří jsou přítomni v Božské Přítomnosti, za jejich úsilí přijít sem dnes ráno za účelem slyšení Slova Páně a sloužení mu žalmy a v—v modlitbě a díkůvzdání.

⁵ A žádáme, Bože, aby ses dotkl těl těch, kteří jsou nemocní a nuzní, kteří očekávají právě nyní, a přijeli z daleka, abychom se za ně modlili.

⁶ A prosíme Tě, abys vzhlédl na nás a promluvil k nám, abychom my, kteří jsme zde dnes ráno přítomni, provedli inventuru naší situace. „Vyzpytuj mne“ řekl jeden prorok, „a popatř, jestli je ve mně nějaká špatnost.“ A pak, Pane, v tomto zpytování, pokud v nás najdeš nějaké zlo, očisti nás, Pane, zatímco pokorně vyznáváme naše hříchy a naše špatné skutky.

⁷ A prosíme pouze o to, abys na nás vzpomněl, zatímco pohledíš na Ježíše, Svého Syna, který zemřel pro smíření za naše hříchy a naše nepravosti. Zatímco se vyznáváme, že věříme, že On zemřel za tímto účelem a vstal z mrtvých, abychom mohli mít výsadu toto činit dnes ráno. Dej to, Pane.

⁸ A promluv k nám skrze Své psané Slovo, zatímco očekáváme i nadále, abychom Tě slyšeli. Prosíme ve Jménu Ježíše. Amen.

⁹ Dnes ráno chceme otevřít Písma a číst z Knihy Tesalonicenským, 5. kapitola. A máme zde ty, kteří předložili dnes ráno prosbu o modlitbu, na seznamu. Nu což, budeme se

modlit bezprostředně po službě kázání. Věřím, jen okamžik, vy, kteří otevíráte své Bible, obraťme se do 1. Tesalonicenským, 5. kapitoly a kratičkou chvílí čtème.

¹⁰ [Nějaký bratr říká: „Propušť třídy nedělní školy”—vyd.] Promiňte. Zatímco otevíráte své Bible, je to . . . Děti nebyly ještě propuštěny do jednotlivých tříd. Jděte nyní rovnou do vašich tříd, malé a náctileté děti a tak dále. Jděte nyní do svých tříd.

¹¹ A mezitím, pokud už můžete číst nebo otevřít své Bible v 1. Tesalonicenským, 5. kapitole.

¹² A pokud je to možné, pokud výbor kurátorů je toho času přítomen, chtěl bych se s nimi vidět krátce po bohoslužbách v kanceláři diákonů, ohledně určitých záležitostí. Pokud zde nejsou, nechť jim někdo pošle vzkaz, že bych se chtěl s nimi vidět dnes večer, těsně před bohoslužbou, v kanceláři diákonů.

¹³ Nyní, jako téma, chci vzít toto jako téma pro dnešní ráno: *Nenadálé, tajné zmizení Církve.*

¹⁴ Nechť, dovolte mi to oznámit znovu, neboť jsem neměl dost času promýšlet své poznámky, měl jsem naspěch. Včera jsme byli pryč a vrátili jsme se opravdu až velice pozdě večer. A chvátal jsem sem dnes ráno, ale toto mi přišlo na mysl. A snad později, snad vystihnu něco, co někomu prospěje. Líbí se mi tento námět: „Nenadálé, tajné vytržení Církve.” A nyní v První Tesalonicenským, 5. kapitole.

O časích pak a chvílech, bratří, vy nepotřebujete, aby vám psáno bylo.

Nebo vy sami výborně víte, že ten den Páně jako zloděj v noci, tak přijde.

Nebo když dějí: Pokoj a bezpečnost, tedy rychle přijde na ně zkáza, jako bolest ženě těhotné, a neujdout’.

Ale vy, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den jako zloděj zachvátil.

. . . vy synové světla jste, a synové dne. Nejsmet’ noci, nebo tmy.

Nespěmež tedy, jako jiní, ale bděme, a střízliví bud’me.

Nebo kteříž spí, v noci spí, a kteříž se opíjejí, v noci opilí jsou.

¹⁵ Přál bych si, abyste se podívali na předchozí stránku, pokud to máte tak zeměpisně uspořádáno ve vaší Bibli, 16. 17. a 18. verš 4. kapitoly 1. Tesalonicenským.

Nebo sám ten Pán s zvukem ponoukajícím, a s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtví v Kristu vstanou nejprvé.

Potom my živí pozůstavení spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětrí, a tak vždycky se Pánem budeme.

A protož potěšujte jedni druhých těmito slovy.

16 Nechť Pán udělí Svě požehnání čtení Svého Svatého Slova.

17 Je to neobvyklá věc, mluvit ráno o tématu jako je toto, když jsem sem přišel, abych sloužil nemocným. Ale je zde větší nemoc, než ta tělesná nemoc. A je zde mnohem důležitější, abychom byli zdraví pro tuto význačnou událost, která se chystá stát, i kdybychom třeba i zesnuli v Pánu, to znamená zemřeli, pokud bychom o tom věděli. Je tedy lepší, abychom byli hotovi. Raději bych byl nemocným člověkem, připraveným na Pána, než zdravým člověkem, nepřipraveným odejít s Pánem. Ale nechť je to jakkoli, Bůh si přeje abychom byli současně zdraví i připraveni, duše a tělo. „Který odpouští všechny naše nepravosti, který uzdravuje všechny naše nemoci.“ On zemřel pro obojí účel.

18 Tak tedy, uvažoval jsem dnes o tomto tématu: „Nenadálém a tajném.“ Líbí se mi to. Bůh . . .

19 Lidé dnes žijí, jako kdyby, těsně před Příchodem Pána Ježíše, jako kdyby měl poslat sem dolů, do novin, zástupy andělů, a, po celý rok, ap. ohlásit to napříč celým světem v novinách, že: „V ten a ten den přijde Ježíš.“ A bylo by to odvysíláno rádiem a bylo by to v televizi a všude, den a dokonce hodina, kdy se On chystá přijít. Takto dnes žijí lidé.

20 Ale Bůh řekl ve Svém Slově, že: „Budu jako zloděj v noci, když přijdu.“

21 Bude-li to tak, lidé si budou říkat, neboť takto dnes smýšlí svět: „Ó, dobře, je spousta času. Bude . . . bude to včas oznámeno.“ A, ale, podívejte se, vskutku je to oznámeno, ale je to tajné oznámení. Je pro ty, kteří jsou mu ochotni naslouchat. Ty, kteří to jsou ochotni zvážit a kteří zároveň milují Pána.

22 Nyní myslím na to, co řekl Pavel, když řekl: „Je pro mne odložena tam nahore koruna spravedlnosti, kterou mi v onen den dá Pán, spravedlivý Soudce.“ Pak se zastavil, Všimli jste si toho? A řekl: „Nejen mně, nýbrž všem, kteří milují Jeho příští.“ Pokud milujeme Jeho příští!

23 V dnešním světě si lidé obvykle myslí, že příští Páně je hrozná, děsivá věc. Ó, svět může dospět svého . . . „Nemluvte mi o tom,“ říkájí. Nechtějí vědět o těchto věcech. Nezajímají se o ně; pouze o dnešek. Ale ti, kteří milují Pána, milují Jeho příští.

24 Co, kdyby někdo z našich milovaných, některý ze starších lidí, jehož maminka odešla, nebo otec nebo dítě, a byli odloučení po tak mnoho let a věděli byste, že se mohou každou

chvíli ukázat? Jakže, vyčistili byste celý dům. Byli byste připraveni a pozorovali byste cestu nebo každé auto, které zapne světla, mysleli byste, že to jsou oni.

²⁵ Nu, stejně tak je povinná Církev vyhlížet Příchod Páně. Vše uspořádáno, vše připraveno, vše zabaleno a hotovo odejít, jakmile přijde, neboť: „Bude to během krátké chvíle, v okamžiku.” Zkuste spočítat, jak dlouho trvá mžik oka a právě tak dlouho bude trvat Vytržení Církve.

²⁶ Víte, nepřítel vždycky používá taktiku, kterou—kterou používá Pán. Víte, když on uviděl, že se Bůh chystá mít spravedlivou Církev a věci, které se On chystá učinit, nepřítel použil tu stejnou strategii. On má také církev, má také lid, který je velice zbožný. A oni jsou velice čilí, jako—jako zbožní lidé, neboť on ví, že Kristova Církev je stejná.

²⁷ A on toto činí ve vojenském dění. Četl jsem kdysi článek o nenadálém přepadení Pearl Harboru. Ve skutečnosti to nebylo neznámé přepadení. Oni byli varováni, že se Japonci chystají toto učinit. Smutné na tom je, že to varování nebrali na vědomí. Viděli znamení a seskupování se japonské armády a veliké lodě naložené municí a hrozba visela ve vzduchu. Nacházeli se přesně na hranici invaze, ale nebrali to na vědomí.

²⁸ Stejně tak je to dnes s církví. Církev je na linii soudu, ale nebere na vědomí Příchod Páně. Pak Jej tedy nemůžete obviňovat.

²⁹ Vyprávěli, že když o tom bylo kolem hodně řečí, v Pearl Harboru, že tito Japonci mohou zaútočit každou chvíli a že jejich obrovské loďstvo vyrazilo po mořských vodách a pozvolna, ale neustále se pohybuje směrem k Pearl Harboru, že se tomu jenom posmívali. A říkali: „Ó, jaký nesmysl. Jste strůjci beznaděje. Jste kadeti nepokoje. Neuvažujete o ničem jiném, než o nesnázích.”

³⁰ A této noci, těsně před tímto velkým přepadením, které se událo následujícího rána, se tam konala velká zábava, pořádal se v samotném Pearl Harboru veliký mejdan. A bez ohledu na to, jak se jim pokoušeli domluvit, že se tito Japonci blíží, přece nebrali toto varování na vědomí.

³¹ Podívejme se na ně během několika minut. Vydává se tam krátký rozhlasový bulletin. Nějaké malé oznámení na kousku papíru, asi jako oznámení v novinách o uzdravovací kampani, pouze malý kousek, že Japonci jsou na cestě mořem, obrovské loďstvo směřuje tímto směrem. „Nesmysl,” říkají jiní. „Nevěříme takovému brebtání. Chcete nás tím postrašit?”

³² A pak se dozvídáme, zatímco se blížila noc, mohu je vidět v jejich domovech, místo toho aby se pokusili domy opustit, tedy, mladé dívky se oblékají do svých nových šatů a tak dále. Jdou na toto veliké výročí, které se chystají oslavovat.

33 A, rovněž armádní důstojníci jsou tak zaneprázdnění psaním malých propustek, aby se vojáci mohli zúčastnit tohoto mejdanu, velkého mejdanu opilců. A nákladáky řvou a sténají přepravou jejich nejlepšího piva a vína a ostatních věcí pro tento mejdan. A po celou dobu toto japonské loďstvo je na cestě sem a oni odmítají uposlechnout varování.

34 A jakmile začíná zapadat slunce, všichni jsou shromážděni v hostinci na tomto místě. Možná někde stranou barman leští pult nebo něco a řekne toto: „Hele, neslyšíš ten rámus?”

„Ne, nevěřím tomu,” odvětil muž, který s ním mluvil.

35 „Ó, vyprávěli něco o japonském loďstvu, které sem pluje.” A někdo jiný prohodil ještě něco do jejich rozhovoru.

36 A tu se nějaká mladá hloupá holka začala vychloubat a vytáhla si nohy na barový pult a řekla: „Jste kadeti s beznadějnými hlavami, nevíte, že jsme tu proto, abychom se vesele bavili a ne řečnili o válce?”

37 Není-li to přesně to, co dnes říká tento svět o Příchodu Páně! „Vy zaostalí zpátečníci, zaspali jste dobu, proč se oblékáte a jednáte tímto způsobem.” Ale my vyhlížíme tohoto tajemného, nenadálého zjevení se Páně. Neboť něco visí ve vzduchu, Poselství Svatého Ducha, které nám říká, že tento Příchod je blízko.

38 Pak, když tento mejdan je v plném proudu, a, ó, musela to být oné noci hrozná věc. Neboť se vypráví, že občas této noci vzali mladou dámu, dívku s hezkou postavou, svlékli ji a vložili na malý vozík v jejím spodním prádle a projížděli s ní po ulici sem a tam a skvěle se bavili. A po celý ten čas Japonci získávali území, blížili se.

39 Pak, následujícího rána, když muži na hlídce a pozorovatelé leteckých signálů a tak dále, byli celou noc venku, opilí, a pobíhali s těmito ženami sem a tam, byli následujícího rána ospalí a unavení v důsledku toho velikého mejdanu, že byli zastiženi spící ve službě.

40 A obávám se, že to bude obdobné při Příchodu Páně. Církev se tolik věnuje a je opilá starostmi tohoto světa, že bude nalezena ve spánku na svém stanovišti při Příchodu Páně.

41 A potom nad městem létala letadla a sházela bomby a rozdrtila je na padrt'. Proč? Poněvadž nebrali vážně varování. A tato mladá dáma, spolu s těmi ostatními, když se tito suroví Japonci dostali dovnitř, znásilňovali je na ulicích a potom sekali noži na kousky a tak dále. Neboť když nebudete dbát na varování, pak zbude pouze jedna věc, totiž soud.

42 Ó, jestliže byla někdy doba, ve které se Amerika nacházela ve svém nejhlubším úpadku, je to právě nyní, ve své nemravnosti a lhostejnosti! Evangelium bylo kázáno od

pobřeží k pobřeží. Znamení a zázraky byly předvedeny. A veliká znamení byla učiněna a oni neustále pokračují v radovánkách, opilství, ignorování a posmívání se.

⁴³ Ze dvou set tisíc kazatelen v Americe, protestantských církví, co je dnes zapotřebí na těchto kazatelkách, jsou proroci Boží, kteří se nebojí metat hromy Božího soudu na toto pokolení hříšných lidí, jimž se káže. Potřebujeme proroky, jako Izaiáš, který křičel a volal: „Bezbožné pokolení!“ A jak on odsoudil tuto generaci a zvěstoval jim nadcházející soudy.

⁴⁴ Ale dnes, příliš mnoho našich kazatelů se bojí říci tyto věci. Obávají se vyslovit bezprostřední svědectví varování, jelikož by to mohlo ohrozit jejich zaměstnání. Museli by opustit svou denominaci, své kazatelny. Museli by snad odejít pryč a museli by vzít místo v nějaké jiné církvi a podobně. Ale je to velice špatné, že máme takové lidi za našimi kazatelkami.

⁴⁵ Je nám zapotřebí mužů jako John Wesley, z rané reformace, Martin Luter. Je nám zapotřebí mužů jako Pavel, kteří jsou ochotni odevzdat všechno a zasvětit se i kdyby to znamenalo oddělení se od toho života, jakožto svědkové pravého evangelia Ježíše Krista.

⁴⁶ Místo toho dnes zaujalo místo Ducha Svatého v církvi vzdělání, bezvýznamné a hloupé, choulostivé věci jako spolky, s jejich vlastními pocity.

⁴⁷ Tolik je nám dnes zapotřebí křičet pro Ameriku, je Bohem poslaný, Bohem naplněný muž, který bude mít moc Svatého Ducha, který se nebojí křičet proti těmto špatným věcem a varovat lidi před nadcházejícím soudem.

⁴⁸ Bůh v žádném případě nedovolí tomuto národu uniknout soudu. Pokud by to Bůh učinil, musel by vzkřísit Sodomu a Gomoru a omluvit se jim za jejich potopení i když byli tak špatní lidé. Nemáme žádnou—žádnou výjimku před Božím zrakem. Kam jsme to dospěli, vždyť to prosáklo do naší politiky, vždyť to prosáklo do naší vlády, je to shnilé od hlavy po ocas. Není už více žádné spravedlnosti, pouze v Bohu.

⁴⁹ Ó, říkáme, že se spoléháme na OSN, Spojené národy. A ony nejméně před pěti léty sestávaly již z jedenapadesáti procent z komunistů, národy v OSN. Není se na co spolehnout, pouze na Slovo živoucího Boha. Nemůžeme se nyní na nic spoléhat, na žádnou politiku.

⁵⁰ V posledních třech a půl měsících jsem se nacházel ve zkouškách, pod těžkou palbou, snažili se mne obvinít, že jsem páchal něco špatného, když procházely peníze touto modlitebnou, za shromáždění. A tak, naše kuratorium podepsalo prohlášení. A není zde ani jeden člověk, který kdy navštívil mé shromáždění, kterému bych veřejně neoznámil, že tyto peníze, které byly sebrány v našich... v mých bohoslužbách, byly poslány tímto sborem. A oni nyní říkají,

jelikož jsem je nechal projít církví, že jsem se pokoušel ošidit vládu a chtějí mne za to uvěznit na dvacet let ve Fort Leavenworth v Kansasu.

⁵¹ Řekl jsem: „Jakže je to slovo napsané nad naší—naší soudní síni, ‚Spravedlnost‘? Má pro mne takový význam, jako kdyby tam vůbec nebylo.“ Řekl jsem: „Vždyť všechno, co mi doporučili učinit vaši lidé, jsem učinil. A nyní říkáte že již nejsou v souladu s vládou.“ Jak je to možné? Musíte přece vyřídít jednu věc, a dokázat ji, a oni zatím vyhrabávají stále něco nového.“ A nejen to, nýbrž jsou vodnatelní.

⁵² Učinil jsem toto prohlášení u federálního soudu. Řekl jsem: „Kdyby komunismus obsahoval křesťanství, pak bych byl komunista.“ Ale nemohu, jelikož oni křesťanství popírají.

⁵³ A tak zbývá pouze jediná ruka, které se mohu chopit, a je to neměnná Boží ruka, neboť vím, že On bude respektovat pravdu a čest. A musím se z toho dostat, spravedlivě.

⁵⁴ Ale chci, abyste věděli, nemáme tu žádnou naději, pouze v Příchodu Páně.

⁵⁵ Ó, je to takový den, ve kterém žijeme, taková jakási—jakási hrozná doba! Vždyť, každá hmotná věc, dokonce samotná církev, církevní lidé, církevní denominace, jsou tak zaujaté svými malými—svými malými rozdíly, že nemohou mít s druhými obecnství, nemluvě o tom, aby přijali varování, že Příchod Páně je blízko.

⁵⁶ Mužové, jako je Billy Graham a Jack Shiller a Oral Roberts a mnozí významní evangelisté a Charles Fuller, kteří mají misie po celém světě. Oni činí všechno, seč mohou, aby varovali o Příchodu Páně. A právě tito mužové, tito mužové, kteří se pokoušejí činit dobře, jsou ti, které se naše vláda pokouší posekat na kusy.

⁵⁷ Řekl jsem jednomu: „Pane, osmadvacet let svého života jsem položil na Boží oltář a pokoušel se činit dobře. A přál bych si, aby mi někdo pohleděl do očí a dokázal, že jsem se někdy něco pokoušel z toho vytlouci nebo že jsem něco ve svém životě ukradl. Milostí Boží jsem čistý.“

⁵⁸ Toto pro mne neznamená více, než pouhé lusknutí prsty. „Každopádně jste vinen! Jste diktátorem ve vaší církvi! Lusknete prsty a vaše církev činí co jí velíte!“

„Ó,“ řekl jsem, „jak nespravedlivý může být člověk?“

⁵⁹ On řekl: „Dáváte lidem dary, když jim shoří domy. Zde je vaše poukázka, kdy jste dali vdově sto dolarů a zaplatili její nájemné a obdobné věci.“ Řekl: „Šel jste do církevního kuratoria a řekl jste jim, že se chystáte toto učinit?“

Řekl jsem: „Ne, pane.“

„Proč tedy ne?“

60 Řekl jsem: „Pán mi říká ve Svém Slově: ‚Nechť neví tvoje pravice . . . tvoje levice co činí pravice.‘”

61 On řekl: „Tak tedy, vy chcete obhajovat váš případ Biblí a my vás soudíme dle zákona.”

62 Řekl jsem: „Který zákon je vyšší, lidský nebo Boží?” Já se držím Božího zákona.

63 Před několika, asi před dvěma léty, jsem byl na prázdninách a vracel jsem se domů.

64 Zde v Indianě povolená rychlost na vozovce obnáší 65 mil za hodinu ve dne, je to na silnicích a dálnicích. A 60 mil v hodině v noci, po západu slunce. Stejně je to v Kansasu. Obdobné je to v Illinios. Tak je to v Coloradu. Tak je to v Idahu. Tak je to ve Wyomingu.

65 A na zpáteční cestě jsem uvázl na několik dnů ve sněhových závějích, zapříčiněných sněhovou bouří; a zrovna jsem dostal losa a byl jsem na cestě domů a chtěl jsem to dát svým přátelům. A musel jsem pospíchat, abych utekl další sněhové bouři, která mi byla v patách, kdybych totiž znovu uvázl, pak by se mi maso zkazilo.

66 A dostal jsem se už z Wyomingu a dorazil do Nebrasky. Byl jsem už asi 30 mil daleko ve vnitrozemí. A pojednou jsem se podíval dozadu a uviděl červené světlo policie. Nikdy ve svém životě jsem nebyl zatčen. A tak jsem pokračoval. Pohlédl jsem dolů, jel jsem 60 mil v hodině, mimo . . . 30 nebo 40 mil daleko od nějakého města. A tak jsem pokračoval dolů silnicí, velkou čtyřproudovou silnicí. A, pozoroval jsem, 60 mil v hodině. Pohlédl jsem dozadu a on se mne držel. A já jen pozoroval.

67 Viděl jsem toto kmitající červené světlo a pomyslel jsem si: „Proč mne asi nepředjede. Má přece dost místa.” A čekal jsem. Otevřel jsem okno a uslyšel signál. Nu, pomyslel jsem si: „Vždyť je to v naprostém pořádku.” A předjel mne a zastavil.

68 Vystoupil jsem z vozu. Myslel jsem: „Snad bylo nějaké sdělení v rozhlasě, které jsem opomenul nebo snad doma, moje žena nebo děti.” Vystoupil jsem tedy z vozu a cítil se naprosto nevinný.

On řekl: „Zřejmě se podivujete, proč jsem vás zastavil?”

Řekl jsem: „Ano, pane.”

69 A on řekl: „Překročil jste povolenou rychlost.” Řekl: „Víte jak rychle jste jel?”

Odvětil jsem: „Ano, pane.” Řekl jsem: „Jel jsem 60 mil v hodině.”

On řekl: „To souhlasí. A je to protizákonné.”

Řekl jsem: „Copak, neplatí zde 65 v . . .?”

70 „Ne, pane.” Řekl: „Je zde 55. Překročil jste o 5 mil povolenou rychlost.”

„Ó,” řekl jsem, „je mi líto, neměl jsem to v úmyslu.”

⁷¹ Řekl: „Dejte mi řidičský průkaz. Ukažte mi váš řidičský průkaz.”

⁷² Sáhл jsem do kapsy. Jakmile uviděl slovo duchovní, jeho oči se zajiskřily ohněm. Vzal svou knížku a začal mi vypisovat pokutní lístek na částku dvacet čtyři dolarů a padesát centů.

Řekl jsem, „Chcete mi dát pokutu?”

Řekl: „Samozřejmě! Chystám se vám uložit pokutu!”

„Nu,” řekl jsem, „pane, je to v pořádku, ale já jsem nic neviděl.”

⁷³ On řekl: „Ó, je tam značka, hned za hraniční linií. Musel jste ji vidět.”

⁷⁴ „Nu,” řekl jsem, „Uvázl jsem v brodu, v závěji, na čtyři dny, a snad jsem to vůbec neviděl, pane.”

A on řekl: „V pořádku. Máte s sebou něco v hotovosti?”

Řekl jsem: „Pouze asi 12 dolarů.”

⁷⁵ „Nu,” řekl, „budete tu stát, dokud to nezaplatíte.” Bylo asi deset nebo jedenáct v noci.

⁷⁶ Řekl jsem: „Pane . . .” řekl jsem mu vše, co bylo zlé, o mase a tak dále. To pro něj bylo bezvýznamné. Musel jsem tedy podepsat čestné prohlášení, že jim ty peníze pošlu.

⁷⁷ Když jsem přijel domů napsal jsem soudci tohoto malého městečka, tomuto malému smírčímu soudci, ke kterému jsem byl odkázán. A řekl jsem mu. Řekl jsem: „Pane, věnoval jsem dvacet . . . asi pětadvacet let,” tedy, „šestadvacet let službě Páně a pokoušel se obrátit zločince k Pánu Ježíši, pokoušel jsem se ochraňovat váš život, jakožto strážce, pokoušel se polepšit společnost a polepšit místo, kde bydlíme, a slušné životní podmínky pro naše rodiny. Této službě jsem věnoval dvacet a něco let. A nyní jsem překročil vaši čáru. Cítím, že byste mi to měli prominout.” Řekl jsem: „Ale váš příslušník to vůbec nebral v úvahu. Zřejmě tak musí jednat, aby splnil své povinnosti. Ale obracím se na vás, jakožto soudce, s prosbou. Nejedná se tu o peníze; jedná se o princip. Je to první pokuta, která mi byla uložena, a je to z peněz, které mi dávají lidé na živobytí prostřednictvím církve.” Řekl jsem: „Pokud budete tak laskavý a prominete mi, budu si to cenit. Každopádně je zde poukázka, která byla notářský ověřena, abyste si byl jist, že je to—je to naprosto v pořádku.”

⁷⁸ Bratře, on to podepsal a vzal to, chladnokrevně. Proč? Proč? A pak, skrze shnilou politiku a náboženské předsudky opomíjejí zločiny. Tak je to.

⁷⁹ Bůh nedovolí Své Církvi existovat dlouho v takových poměrech. Tento svět je zkažený. Politika je zkažená. Církve je

zkažená. Co je nám zapotřebí, abychom na tom pracovali, dostat dohromady bohabojné lidi a vzývat Jméno Páně. Toto je zapotřebí učinit Branhamově modlitebně. Ó, přál bych si. . .

Když se koukám a pohlížím, je toho moc přede mnou.

⁸⁰ A kolik bychom toho zde mohli zdůraznit o církvi, která se ubírá; jak nechali klesnout morálku lidí, jak jim dovolí žít, jak chodí tančit, a rokenrol, a oblékají se jak je libo a—a vše ostatní a stále jsou ti stejní, kazatelé, kteří dělají ústupky.

⁸¹ Co je nám zapotřebí jsou staromódní, Bohem poslaní, z nebe narození kazatelé, kteří zvěstují Pravdu nehledě na to, koho to raní. Jako Jan, který řekl: „Sekera je přiložena ke kořenu stromu.“ „A každý strom, který nepřináší dobré ovoce je vyťat a vhozen do ohně.“ Jsou nám zapotřebí takoví kazatelé, proroci, kteří budou bombardovat a používat soudy Boží, jakožto munici a trhavinu v tomto bezbožném stavu, v jakém žijeme.

⁸² Nikdy se nezbavíte hříchu popleskáním po zádech. Nezbavíte se hříchu vzděláním lidí. Naše programy jsou vyřazené a selhaly. Je zde pouze jeden léčebný prostředek na hřích a to je Kristus, který je tím léčebným prostředkem. A to nikoli Kristus prostřednictvím intelektuálního vyznání hříchů, ale skrze křest Duchem Svatým, k novému Životu a obnovení. Toto je jediný léčebný prostředek na hřích, jediný prostředek pro národ. Je to jediný prostředek pro církev. Je to jediný prostředek pro lidi.

⁸³ Zde před nějakou dobou. . . Tuším, že mnozí z vás, kteří cestujete, jste tam byli. Mnohokrát jsem tam strávil celou noc na svých cestách na západ. Kam se chystám jet, abych si ulevil, ulevil od těch vládních činitelů. Oni mne drží zde. A tak, pokud by mne chtěli odeslat odsud pryč, mohou mne dostat rovnou sem. A chtěl bych jet na několik shromáždění na západní pobřeží. A bude-li Pánu libo, budu projíždět tímto malým městem, které se jmenuje West Memphis, Arkansas. Je to z Memphisu, Tennessee, na druhé straně řeky. A na tomto místě chtějí utratit dva a půl milionu dolarů na závodní dráhu, za účelem hazardních her. Dva a půl milionu dolarů na zneuctění a poskvnění, aby mohli poslat duše do pekla. A potom chytají lidi, jako je Billy Graham, Oral Roberts, já a ti další, kteří trpí pro Kristovu věc, když nechají legitimně projít peníze církví a chtějí jim dát dvacet let federálního vězení. Byla to vždy vůle světa jednat takovým způsobem.

⁸⁴ Řekl jsem: „Vy. . . mám bratry, kteří byli ve federálním vězení.“

⁸⁵ Jeden z těch advokátů řekl: „Měls bratry ve federálním vězení?“

Řekl jsem: „Měl jsem.“

Řekl: „Kdo to byl?”

⁸⁶ Řekl jsem: „Jeden z nich byl bratr Jan, v Alcatraz, na ostrově Patmos. A ten druhý byl bratr Pavel v římské federální věznici. A bratr Daniel byl také ve vězeňském domě.”

⁸⁷ A bratr Jozef, neboť byl obviněn z něčeho, v čem byl nevinný, sloužil po léta a snažil se být opravdovým služebníkem Putifara a jeho manželka jej obvinila. A byl odsouzen a po léta seděl ve vězení, dokud jeho vousy a vlasy nevyrostly tak, že nemohl... Museli jej ostrihat, dříve než jej přivedli k faraonovi. Jistě. A proč, pro něco špatného? Pro věc Kristovu! Přesně tak!

⁸⁸ A pak promrhají dva a půl milionu dolarů za závodní kurt, aby poskvrnili a zatratili a poslali duše do pekla. Mluvíme o Bohu, který přijde brzy!

⁸⁹ Ale arkansaští lidé pro to něco udělali. Každá církev, myslím si, že devět nebo deset různých denominací v jejich společenství, se sešli spolu a řekli: „Je to nesprávné. A my to nechceme mít.” A zformovali modlitební shromáždění a vytvořili modlitební řetězec, den střídavě a noc střídavě. A když soudci a ti federální muži a ti ostatní šli na zasedání řídicího orgánu následujícího rána, aby to dojednali, budou-li to moci postavit nebo nikoli, setkali se a bylo to zamítnuto. Modlitba mění věci. Nestarám se o to jak shnilý je tento svět, jak shnilá je naše země, náš národ, naši lidé; naše modlitby mění věci.

⁹⁰ Ale my se už více nezajímáme o modlitební shromáždění. Máme na starosti tolik jiných věcí, takovým způsobem prostě uvažujeme.

⁹¹ A pak, nejen toto, nejen že zamítli závodní dráhu, ale zamítli také, že nebudou moci ve státě Arkansas podnikat něco obdobného po léta a léta. Proč? Neboť lidé, kteří jsou pojmenováni Jeho Jménem se společně shromáždili a modlili se.

⁹² Ó, je nám dnes zapotřebí, abychom byli svoláni dohromady, a připravili se. A nespoleháli se na kazatele, ale vy, jakožto jednotlivci před Bohem, abyste se připravili na Příchod Páně a všichni unikli této zkaženosti.

⁹³ Nehledě na to, jak vám budou říkat a co podniknou, to na Bohu vůbec nic nemění. Bůh to i přesto učiní. On se spolehá a očekává na nás. Ó!

⁹⁴ Někteří lidé říkají: „Nu, chodím do kostela v neděli ráno. Poslouchám svého pastora, který je skvělým kazatelem.” To je v pořádku. Cením si toho. Ale vy jste Amerika, svět, ať je to kdokoli. Je zde však zapotřebí před Bohem, abyste se připravili na poselství za kazatelnou. Jedná se o tvůj život. Jedná se o tebe, abys byl hotov.

⁹⁵ Ve Zjevení 19. kapitole a 7. verši Bible říká, mluvíc o Kristově Nevěště: „A ona se připravila.” Ona se připravila. A ty, jakožto úd této Nevěsty, se musíš připravit.

⁹⁶ Před nějakým časem kázal nějaký kazatel. A—a nacházel se tam člověk, který chodil do kostela, ó, hezky dlouho. A onoho jitra přišel k oltáři. A řekl: „Pastore, nyní chci říci své svědectví, jak jsem odevzdal svůj život Pánu Ježíši, což se stalo minulého večera.”

⁹⁷ A pastor řekl: „Nu, jsem rád, že to o tobě slyším, Johnne. Že ses konečně rozhodl přijít a odevzdát svůj život Pánu, neboť, nechťce ranit tvé city, věděli jsme o tobě, žeš byl velice bezbožný. Víme, žeš špatně nakládal se svou rodinou. Prohrál jsi své peníze a propils je a žil hrozným životem a tvoje rodina živořila. A moje srdce je dnes ráno potěšené, neboť vím, žeš přišel kupředu a chystáš se odevzdat svůj život Pánu Ježíši a stát se jiným člověkem a sloužit mu.”

On řekl: „Děkuji, pastore.”

⁹⁸ On řekl: „Ale copak... Chci se tě na něco zeptat. Jaké kázání jsem kázal nebo který text jsem citoval, a, nebo která píseň se v kostele ze zpěvníku zpívala, která tě přiměla k tomuto rozhodnutí?”

⁹⁹ A když tento muž na něj hleděl, přímo do tváře, se slzami stékajícími po jeho tvářích, řekl: „Pastore, to nebylo žádné tvé kázání i kdyby bylo sebelepší. To nebyla žádná píseň pěveckého sboru nebo nějaké sólo, byť by mohlo být i sebelepší.”

¹⁰⁰ On řekl: „Můžeš tedy říci shromáždění, co tě přimělo k tvému rozhodnutí?”

¹⁰¹ On řekl: „Pracuji s mužem, který je křesťanem a já jsem mu všelijak nadával. Nazýval jsem jej svatým povalečem. Nazýval jsem jej náboženským fanatikem a všelijak a jemu to vůbec nevadilo. On žil takovým životem, že si nakonec po tom všem našel v mém srdci místo a chtěl jsem se stát takovým jako je on. A právě proto jsem prosil, aby mne přivedl ke Kristu. Stal jsem se žádostivým Krista, kterému on slouží. ”

¹⁰² Vidíte, Bůh jedná skrze pastora, aby připravil Svou Církev. Jedná skrze písně, aby připravil svou Církev. A On jedná skrze tebe, aby připravil svou Církev.

¹⁰³ Jestliže selhal tvůj pastor nebo neustále selhává, pak si vyhledej jiného. Rychle to udělej. Pokud váš pěvecký sbor nezpívá hezky nebo vaše sólo nevyzní dobře, pak řekneš dirigentovi nebo zodpovědnému za hudbu: „Nedovol jim více zpívat. Takový zpěv mne jen znervózňuje.”

¹⁰⁴ Ale co ty, jakožto jednotlivce? Jak ty pokulháváš ve svém denním životě? Jak žiješ ve shodě s Bohem, co Bůh říká o tobě, že máš být, zářícím Světlem postaveným na hoře? Nikdo

nemůže projít touto cestou, ani ji obejít, aniž by se nedozvěděl o Ježíši. Jakým způsobem života žiješ, takovým způsobem, který je ničemný, urážlivý, protivný a lhostejný? Nebo, můžeš mluvit o pokoji a lásce, kterou jsi našel v Kristu?

„Ona se připravila.”

¹⁰⁵ Ukázal jsem vám tu špatnost. A čas mi nikterak nedovolí, abych prošel věky a ukázal vám jak pokaždé, třeba v Babyloně, během té hlučné noční zábavy a tanců a pití a tak dále, co se vlastně stalo. A dolů napříč věky, bylo to to stejné. V každém věku Bůh měl proroka s hromobitím, se znameními a zázraky, kteří potupili tuto věc uprostřed její popularity a stáli jediné pro Boha.

¹⁰⁶ Nejen to, nýbrž kdybych promluvil o době ve které žil třeba Štěpán, nikoli prorok ani pastor, pouhý úd Těla Kristova. Jak tento malý chlapík byl onoho jitra postaven před radu Sanhedrinu a mluvil bez obalu před těmi, kteří jej potupili a řekl: „Tvrdošíjní lidé a neobřezaného srdce a uší. Vy jste se vždycky protivili Duchu Svatému. Jako otcové vaši tak i vy.” On nebyl pastor.

¹⁰⁷ Nemůžete vůbec očekávat, že váš pastor něco takového udělá. Nemůžete očekávat, že toto udělá vaše kuratorium nebo výbor diákonů. Ty se musíš připravit. Je to individuální záležitost.

¹⁰⁸ A pamatujte si, Jeho Příchod je tak nenadálý, že Církev odejde v okamžiku. A když shledáváme hřích na každém místě, a hrozící soud a bitevní lodě Božího hněvu přicházejí, jak tomu můžeme uniknout? Znamení se objevují. Ježíš přichází. Konají se veliké divy. Každý milník ukazuje směrem k Jeho brzkému objevení se a stane se to v momentě.

¹⁰⁹ Jak to s námi vypadá dnes ráno, zatímco děláme inventuru? Kdybychom měli být dnes ráno osloveni a Pán Ježíš by sestoupil z nebes, dnes ráno, se Zvukem a s Troubou Boží, byli bychom nalezeni hotoví, jakožto tělo církve? Byli bychom nalezeni hotoví, jakožto jednotlivci, abychom se připojili k těm, kteří vstali z mrtvých, kteří byli prokazatelně připraveni? Nezáleží na tom, jsme-li připravení nebo ne, Pán Ježíš každopádně přijde ve vyznačeném čase. Musíme být připraveni a musíme to učinit nyní. Není nač čekat. Musíme vykoupit čas a připravit se.

¹¹⁰ Před nějakou dobou, je to vyprávění (krátce před ukončením), které mne zasáhlo a slyšel jsem je před mnoha, mnoha léty.

¹¹¹ Tento tajný Příchod Páně; nenadálý tajný odchod Církve. Pozorujte! „Dva budou na poli; jednoho vezmu a jednoho ponechám. Dva budou na loži; jednoho vezmu, jednoho ponechám.” Ukazuje to, že Příchod Páně se nebude konat v

nějakém koutě, ale bude celosvětový. „Jeden bude na poli, pracovat,” za dne. „Ten druhý bude na lůžku, spát,” na druhé straně zeměkoule. Bude to celosvětové Vytržení a přijde se Zvukem ponoukajícím, Hlasem archanděla, a zazní Trouba Boží. A vstanou mrtví v Kristu. A ona bude tajně vychválena. Ó, miluji to! Ženich přichází a Nevěsta se chystá, čeká na tento tajný moment, o kterém sama neví. Ale chystá se a obléká, očekávajíc na to.

¹¹² Vidíme na světě Jeho ukazatele, že je připraven pro soud. Vidíme znamení a zázraky v církvi, význačné věci, které se konají. Jakými lidmi jsme povinni být? Hotovi v každou chvíli, neboť nevíme, kdy On Přejde. „Buďte hotovi, neboť nevíte, které hodiny vás Pán Přejde.” Buďte připraveni! Neboť, pak už to nebude možné, neboť On řekl, že nebude.

¹¹³ Kolik z vás, tuším, že všichni, jste četli o těch pannách? Některé byly opatrné, některé bláznivé. *Panna* znamená „čistotu.” Byli to všechno dobří lidé. Každá z nich, panna, posvěcené nádoby Boží. Ale ty, které měly Olej ve svých nádobách, vešly a ty ostatní byly ponechány vně. Všechny byly panny, každá jedna. Lidé, na které nemůžete ukázat prstem kvůli nějaké špatnosti. Ony, každá jedna, věřily v Příchod Páně. Byly hotovy jít se s Ním setkat, ale některé z nich si nechaly zhasnout Olej.

¹¹⁴ Nechť to nebude tvůj případ. Uchovávej Olej ve své lampě. Olej je Duch, Duch Svatý. Nedovol mu nikdy vyschnout. Když pociťuješ, jak zmírámá tvoje láska, tvoje upřímnost vůči Kristu a této Věci, rychle běž k Němu, který je zdrojem Oleje, a kup si pro sebe naplnění Svatým Duchem.

¹¹⁵ Náš národ je ztracený, mravně zkažený a v úpadku. Naše politika je zkažená a ztracená. Naši vůdcové, ó Bože, co si počneme? Můžete tam dát dobrého člověka a vrátí se darebák.

¹¹⁶ Je zde pouze Jeden, kterého můžeme přivést, je to Pán Ježíš. Chystejme se na Jeho Příchod.

¹¹⁷ Chci vám říci krátkou historku, kterou jsem slyšel před léty; závěrem. Toto nenadálé, rychlé Vytržení Církve!

¹¹⁸ Nu, řeknete: „Až se určité věci stanou, pak se připravím.” Připrav se nyní. Zrovna jsem vám referoval o Pearl Harboru a mnoha místech, na kterých odmítli naslouchat varování. Odmítli tomu naslouchat. Nezůstalo pro lidi nic, kromě Božího soudu. Tak tedy, všichni ti, kteří nevejdou v Krista, budou spadat pod Boží hněv a Božský soud. Prosím, nechť se to nepříhodi vám.

¹¹⁹ Bez ohledu na to, čím se stane Branhamova modlitebna, nechť se vám toto nepříhodi. Buďte služebníci Kristovi. Nehledě na to, co koná církev, ty buď služebníkem Krista. Toto není pro Branhamovu modlitebnu, stejně tak ne pro nějakou církev. Toto je pro jednotlivce, aby byli bedliví Příchodu Páně.

Musíte být hotovi. Já musím být hotov. Já si zametu vlastní schody. A na tobě záleží, aby sis zametl své schody. Nech moje na pokoji; a já nechám na pokoji ty tvoje. Ty musíš mít připraven svůj oděv.

¹²⁰ Byl jeden významný rančer a vlastnil obrovský, mamutí ranč, daleko v severním Koloradu, nedaleko hor.

¹²¹ Jak všichni víte, i já jsem něco málo ve svém životě pracoval na ranči, jezdil jsem a tak dále. Jednou, když mne Bůh volal k sobě, jsem seděl na starších jednoduchých texaských kulatých ostruhách, s puškou opřenou o sedlo, pistolí po svém boku; když jsem slyšel šumět tyto stromy, nějaký zvuk, jakoby Hlas řekl: „Adame, kde jsi?”

¹²² A pohleděl jsem ke hvězdám a bylo slyšet starého Slima, starého kovboje z Texasu, který foukal na hřeben přes kousek papíru.

Tam u kříže, kde mřel můj Spasitel,
jsem za očistění z mých hříchů lkal;
tam pro mé hříchy byla použita Jeho Krev;
buď sláva Jeho Jménu.

¹²³ Přetáhl jsem příkrývku na svůj obličej a pokoušel se ukrýt, neboť Bůh pohlížel dolů na tyto pahorky.

¹²⁴ Bylo to na jednom z těch rančů, kde tyto veliké přepravní společnosti nakupují svůj dobytek, nahánějí ho do hor a pak, když se narodí telata, shánějí dolů, na—na podzim a vypalují na nich znamení a některé staré kusy se prodávají, třeba býčci a tak dále a pokračují. . . hromadí svoje veliká stáda dobytka.

¹²⁵ A na jistém ranči, jeho majitel nebo správce nebo jak tomu říkáme zde „ten nahoře”, dohlížel. On měl asi pět dcer. Byly to samé hezké ženy, mladé, svobodné. Byla tam také jedna malá slečna, která byla sestřenicí těchto děvčat a její otec a matka, oba zesnuli. A ona se tam dostala, aby byla . . . bydlela u svého—svého strýce.

¹²⁶ A tato děvčata, to byla samá představitivost a samá ozdůbka a šatečky a tak dále. A s tímto malým, bídným děvčetem zacházely jako se zvířetem. Všechnu těžkou práci uvalily na ni. Ona tedy myla nádobí. Ona uklízela. Dědala pokojskou. Ona—ona to musela všechno slíznout. A ony stály kolem a leštily si nehty a dělaly si manikúru a malovaly se rtěnkou a upravovaly se, víte, zkrátka přehnaně.

¹²⁷ A obzvlášť se tomu začaly věnovat, když se dozvěděly, že z Chicaga, z této velké přepravní společnosti, která byla majitelem této výzbroje, jejich mladý, svobodný syn se chystal navštívit tento ranč. Ó, ony nakupovaly spoustu pěkných šatů! Ó! Oblékaly se a chystaly se na jeho příchod! A každý večer se mluvilo jen o tom, jak okouzlit a svěst toho mladého muže a vdát se za něj. Toho, který . . . Pak se stát majitelem ranče, neboť syn bude to všechno dědit. A tak se připravovaly.

¹²⁸ A tak vidíte, musíte se připravit. Musíte se připravit připojením se k církvi, nebo něčemu, to ovšem není vše, což je požadováno. Musíte mít Olej ve svých lampách. Vidíte? Pouze váš oděv, říkáte: „Postavíme velký kostel. Budeme patřit k lepší denominaci. Budeme mít píštalové varhany, pro Pána. Uděláme plyšová sedadla.“ Toto není to, co Bůh požaduje. [Bratr Branham klepe třikrát na kazatelnu—vyd.]

¹²⁹ Bůh vyžaduje spravedlnost Svého Syna, Krista Ježíše. To je roucho. Neboť Bible říká: „Bílé roucho, ve které se oděla, je spravedlnost svatých.“ A proto ona . . .

¹³⁰ Tato děvčata si myslela, že budou připravena na příchod tohoto mladého muže. Samozřejmě, tato bídna sestřenice mi připomíná kdesi nějakého vyvrhele. Můžete si jí vážit. Byla to krásná, ač nepatrná žena, ale mezi nimi nebyla brána v úvahu, nebyla pokládána ani za příbuznou.

¹³¹ Toto je asi pravdivý obraz skutečné církve dnes, vůči těm denominacím. [Prázdné místo na pásku—vyd.] Nebyla brána v úvahu; jakási nedenominační banda, banda vyvrhelů.

¹³² A tak tento malý človíček pokračoval prostě ve své práci. A když přijel tento mladý muž . . .

¹³³ Nevěděly o tom, ale on si přijel vyhledat manželku. Byl otrávený a znechucený kvůli těm slečinkám z města, které jen postávaly a strojily se, a, ó, víte, držely se v blízkosti barů a jezdily v kadilacích a podobných věcech. Ony—ony tím byly otrávené a unavené. On uvažoval: „Pojedu na západ a vyhledám si opravdové děvče, které bude skutečnou matkou pro mé děti. Ať je to někdo zcela nezávislý na těchto kruzích kroužků šití a—a společnosti a věcech, nechť je to opravdová matka.“ Co nalezl, když tam přijel? Tu stejnou věc, kterou potupil v Chicagu.

¹³⁴ Uvažuji o tom, jestli Pán Ježíš najde církev nebo pouhou denominaci, pouze „církve“ podle jména, bez Oleje v lampách, nepřipravenou k odchodu. Ó, mají pěkné šaty. Mají největší kostely, největší *to* a všechny ostatní věci. Ale Bůh toto nechce. On chce tebe, jakožto jednotlivce. Mohou mít nejlepší pastory, mohou mít nejlepší výbor diákonů, ale On chce tebe s Olejem. On přichází, aby vychytit tento Olej a Nevěstu pryč.

¹³⁵ A zatímco on, ten chlapec, hleděl na ně, cítil se sklíčen. A této noci se konalo něco na způsob . . . Onehdy, bylo to už dávno, říkali tomu „charleston,” což se podobá rokenrolu. A měli uspořádat jeden z těch velkých mejdanů. Mnozí z vás si pamatujete ten starý tanec charleston, který se tehdy tančil, když jsem byl dítětem, když jsem tam byl. A oblékli se všichni do svých černobílých šatů, víte, aby mohli . . . Ó, říkalo se tomu „charleston” a „tmavý zadek.” Tak tomu říkali. A měli na sobě ty dvoubarevné šaty a chystali se tancovat.

¹³⁶ A, ale, ten chlapec byl tímto zmatkem znechucen. On hledal opravdové děvče a proto vyklouzl ven z tohoto mejdanu. Pozoroval je. A vešel dovnitř a koukal na ně.

¹³⁷ Tak je to s jiným Synem, o kterém vím. Jiný Syn vejde do vaší církve. On... Syn Boží, On přijde sem. Rozhlédne se kolem. Uvidí, že jste hezky oblečení. On—On pozná, že jste dobří členové. Ale On hledí na něco jiného, než na pouhý zaběhlý trend církve.

¹³⁸ A tak když se rozhlížel, za chvíli byl znechucen. A vyšel ven ze dveří.

¹³⁹ A když se vracel, kráčeje v měsíčním svitu, a když tak šel kolem noclehárny, najednou uslyšel někoho si pobroukávat. Rozhlédl se. A tam šlo toto malé děvče nesoucí velkou nádobu pomyjí, za tmavé noci, bosá, vylít ven pomyje. Jakmile ji uviděl, něco mu řeklo: „To je ona. Toto je ona.“ A tak se jí postavil do cesty. A když ona... Právě když šla kolem dobytčí ohrady, jakže, a tam stál on. Málem omdlela.

¹⁴⁰ On řekl: „Jak se máš?“ A řekl: „Jak se jmenuješ?“ Řekla mu jak se jmenuje a bylo to to stejné příjmení, které měl šéf na ranči. Řekl: „Pak tedy nechápu, jak je to... Je to tvůj otec?“

¹⁴¹ Řekla: „Není. Jsem sestřenice, víte. Můj otec a on byli bratři. Mám stejné příjmení. Ale já... Je, je to šéf.“

¹⁴² On může mít jméno církve, může mít jméno Branham Tabernacle, nebo metodista, nebo do jakéhokoli kostela chodíte. To není to, příteli. Vidiš? Je to něco jiného. Je to tvůj charakter. To je ta věc, na kterou Bůh hledí. Můžeš být metodista. Můžeš být baptista. Můžeš být presbyterián. To není ono. Je to charakter, nač Bůh hledí. A nikoli pouze pozemský charakter, nýbrž charakter Svatého Ducha. „Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří,“ řekl Ježíš v 16. kapitole sv. Marka.

¹⁴³ Nicméně byla z toho tak dojatá, že—že k ní promluvil. A sklopila svou malou hlavu a vběhla do domu.

¹⁴⁴ On tam byl týden nebo dva a rozhlížel se všude kolem. Nic víc už neřekl, jen ji pozoroval. A oné noci před odjezdem... Měl odjet následujícího jitra. A uspořádali další veliký mejdan. A on hledal tu. Nemohl ji nalézt. Věděl, že bude opět mýt nádoby a tak dále a proto, všechnu špinavou práci a vše, co na ni mohli uvalit.

¹⁴⁵ A někdy je to to samé s opravdovou Církví Boží, která musí vzít na sebe špinavou práci, hanlivá jména, a je na ni házeno vše, co je podlé. A ona je ten velký poskvrněný pták. Všichni ostatní ptáci se kolem ní shromažďují a vrhají se na ni. To souhlasí. Její jméno je v Beránkově knize Života. Jednou roztáhne svoje veliká křídla k odletu. Ona je připravená. Tyto skvrny znamenají, že byla pokropena Krví Kristovou. Vidíte? Četli jste o tom ve vaší Knize, v Bibli.

¹⁴⁶ A tento chlapec zastihl tuto mladou slečnu, když vycházela. Řekl jí: „Pozoroval jsem tě. Neví o tom nikdo, jenom já.” Řekl: „Přijel jsem si sem vyhlédnout manželku. A ze všeho co jsem zde viděl, pouze tys splnila tyto požadavky.” Jaké měla pocity? Syn tohoto velkého muže ji nyní žádá, zda se stane jeho manželkou.

¹⁴⁷ Jen si představte, jak se musely tyto dívky cítit, když vyhlédly oknem a spatřily, jak se on drží za ruce s touto malou opovrženou sestřenicí, tento muž, kterého se pokoušely okouzlit pomocí svých nádherných ozdůbek a šatů a svým výstředním chováním.

A on řekl: „Chtěla by sis mne vzít?”

„Ó,” řekla, „pane, nejsem toho hodna.”

¹⁴⁸ Stejně tak to cítí pravá Církev: „Nejsem toho hodna. Mohu... Kdybych jen mohla mýt Tvoje nádobí, to mi stačí.” Chceš zaujmout toto místo? Chceš mýt nádobí po Večeři? Jsi ochotna jmenovat se fanatik? Nebo, jsi ochotna jít cestou s těmi několika opovrženci? Jsi ochotna?

¹⁴⁹ Jsi ochoten ve svém zaměstnání být označen takto: „Máme zde muže, je to náboženský fanatik, neboť nepije, nekouří, netancuje, nechodí za ženami?” „Je zde žena, která má sklopenou hlavu, chodí jako... dolů do města. Ona není... Ona se nepřipojí k našim kruhům?”

¹⁵⁰ Jsi ochoten podstoupit takovou cestu, připravit se na Příchod Páně? Pokud máš... Pokud ano, budeš Jej očekávat, když přijde. Budeš se radovat kvůli Jeho Příchodu. Nebude to hrozná věc. Bude to ten nejgracióznější moment, na jaký jen můžeš pomyslet, Příchod Páně. „Všichni, kteří milují Jeho příští.”

¹⁵¹ A tak jí řekl, když odjížděl, že se vrátí ve stanovenou dobu. Řekl: „Když začneš pozorovat...” Byla to zima. Řekl: „Když zpozoruješ, že začnou pučet stromy a keře a jiné věci se začínají probouzet k novému životu,” řekl, „pak se na jaře vrátím.”

¹⁵² Nevím přesně, nemohu říci, že je to pravda, ale to děvče vydělávalo asi jenom dolar a sedmdesát pět centů na týden za svou práci. Ale šetřilo jednu každou penci. Proč? Připravovalo se na svatbu. Šetřilo své peníze na svatební roucho. Neboť on řekl: „Budeme mít svatbu přímo zde na ranči, až se vrátím.” Šetřilo tedy své peníze po celý rok. Bylo šťastné. Nevadilo mu mytí nádobí. Nevadilo mu žehlení šatstva nebo zametání noclehárny, ať je to cokoli. Bylo zasnoubeno se šéfem ranče.

¹⁵³ Proč se staráš o to, co říká tento svět, pravý křesťane? Proč se staráš o to, že jsme opovržení a odmítnutí? „Blahoslavení tiší, neboť oni obdrží v dědictví zemi.” Šéfův Syn jednoho dne přijde a my odejdeme na svatební Večeři.” Potom tedy na tom nezáleží, když miluješ Jeho objevení se?

¹⁵⁴ Potom, když to vše už bylo... Míjely dny. Tyto malé dcerky, malé sestřenice, se jí posmívaly, tancovaly kolem ní a dělaly všechno možné. „Nu,” říkaly, „ty bídný hloupý ubožáčku! Copak nevíš, že on... Jakže, je stejný jako všichni ostatní muži. On si z tebe jenom tropil žerty.”

¹⁵⁵ Ale Syn Boží si netropí žerty. „Nenarodí-li se člověk znovu, nemůže nikterak...” Nezajímá mne, jak pěkně vypadáš, do kolika církví patříš, jaké máš postavení ve své zemi. Můžeš být politik. Můžeš být ve federální vládě. Můžeš být v katolické, presbyteriánské nebo jakékoli jiné církvi. Ale, platí: „Nenarodí-li se člověk znovu, nemůžeš vejíti. A tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří.” Pouze cituji Jeho Slovo.

¹⁵⁶ Konečně nastala tato hodiny, kdy začala pozorovat, jak se na stromech ukazují poupata. Věděla, že tu bude každou chvíli. A on řekl: „Pokusím se to udělat při západu slunce, abych se s tebou oženil a pospíchal pryč.” A každý večer při západu slunce, když se ona... odcházela a přichystala se, oblékla si svoje malé svatební roucho a čekala před bránou.

¹⁵⁷ A tyto malé sestřenice přicházely, posmívaly se jí, říkajíce: „Ty bídné, hloupé, negramotné dítě. Uvažuj, že ten—ten muž, který vlastní... On je vlastně prezidentem této společnosti, že jeho syn se ožení s umývačkou nádobí!”

¹⁵⁸ Ale on hledal počestnost, nikoli šaty. Měl dost peněz, aby zakoupil všechno nezbytné šatstvo.

¹⁵⁹ Bůh se nestará o to, jak velkolepé jsou tvoje představy. On je vlastníkem všeho zde na světě. A proto, on si přeje počestnost. On si přeje něco ryzího.

¹⁶⁰ A tak konečně jednoho večera, zatímco tam stála, ony se jí posmívaly a říkaly jí, že je hloupá. Najednou slyší dusot kopyt. Co se to jen děje? Z návrší jede čtyřkolák. Čtyřkolák je koňský vůz, otevřený nahoře, na západě velice populární. A koně jen řinčí a přibližují se. Napříc návrším přijel kočár a zastavil se před bránou. A ona běžela naproti. Řekla: „Byla jsem si jista, že přijedeš.”

Tak to má být s dnešní Církví.

¹⁶¹ Padla do jeho náruče a on řekl: „Moje milá, měl jsem zde na ranči nasazeného muže od té doby, co jsem odsud odjel před rokem, který mi přinášel zprávy o všem cos činila.”

¹⁶² Bůh má nasazeného Muže zde, v této modlitebně dnes ráno, On se jmenuje Duch Svatý. On zná tajemství vašich srdcí. Ví vše, co jste učinili nebo co si myslíte. On říká Otci vše, co činíte. On předává poselství tam a zpět.

¹⁶³ On řekl: „A řekl mi, že jsi očekávala a pracovala, trpělivě se lopotila, očekávajíc mého příchodu. Nu, bylas dlouhou dobu otrokyní, ale nyní dny tvého otroctví jsou ty tam. Přivezl jsem s

sebou kazatele, který se nachází pod tímto růžovým mřížovím, a ty se staneš mou manželkou.” Políbil ji, vložil ji na prst svatební prsten, vzal ji a posadil vedle sebe ve čtyřkoláku a objal svou paži. A odjeli pryč, hledat toto nové veliké místo na předměstí Chicaga, jakožto smetánka národa, kde by mohla žít jako jeho nevěsta.

¹⁶⁴ Proč? Protože byla připravena. Ona žila a byla tímto druhem ženy, jaký si on přál. A všechno se to událo v okamžiku.

¹⁶⁵ A tento nenadálý tajný Příchod Páně, svět o tom neví, že se to chystá stát, ale my víme. Je to blízko. Nechtěj být jako ta mladá slečna, kterou svlékli do naha v Pearl Harboru, odešla bys s hanbou. Buď jako ta, která se připravila a uchovála si svoje ctnosti a očekávala Příchodu Páně, neboť bude tajný a nenadálý.

¹⁶⁶ Zatímco uvažujeme o těchto věcech, skloňme naše hlavy před Tím, který přijde.

¹⁶⁷ Prvně, než k Němu promluvíme, každý svým vlastním způsobem, každá žena, chlapec nebo dívka. A zatímco promluvíme k Němu a zvím, že Jeho tajný Agent, Ten, kterého nevidíte vašimi očima, neboť On je tajným Agentem, požehnaný Duch Svatý, který je v této budově. Přejete si, aby se zmínil o vás dnes ráno před Otcem, že chcete být připraveni a až On přijde, odejít s Ním. Pokud ano, chcete pozvednout vaše ruce k Němu? Necht' ti Pán žehná. Myslím si, že je to prakticky každá ruka v této budově, rovněž moje. „Chci, abys ty, Duchu Svatý, řekl Otcí: ‚Pohleď na mne. Já—já se chci ubírat cestou Jeho odmítnutých lidí. Já—já chci jít, chci být připraven. Já—já chci být hotov nyní, neboť On může přijít dříve než tato bohoslužba skončí.‘”

Národy se hroutí, Izrael se probouzí,
znamení, která předpověděli proroci;
dny pohanů jsou sečteny, děsí se zpustošení;
„vraťte se, ó rozprášení, do svých domovů.”

Den Vykoupení je blízko,
lidská srdce se děsí;
buďte plni Ducha, mějte ozdobené své lampy,
hledte vzhůru, vaše vykoupení je blízko.

Fíkovník už roste; Izrael se vrací.

¹⁶⁸ Ó, Bože! Fíkovník už pustil poupata, Izrael se vrací jako národ! Když jsem dnes ráno slyšel našeho pastora říci, abychom se modlili za Izraele! Copak nevíte, že už na něm vyrážejí poupata? On musí přijít v tomto čase.

¹⁶⁹ Když jsem prohlížel ten článek *Tři minuty před půlnocí*, viděl jsem to na—na mojí vlastní kameře, projektoru v

suterénu, jak tito staří zmrzačení židé přijíždějí na lodích a všelijak, z celého světa. Tazatel řekl: „Vrátili jste se do domoviny, abyste v domovině zemřeli?” On řekl: „Nikoli. Přijeli jsme uvidět Mesiáše.”

¹⁷⁰ Fíkovník roste. Copak to nevidíte? Den Vykoupení je blízko.

Falešní proroci lžou, popírají Božskou
Pravdu,
že Ježíš Kristus je naším Bohem;

Copak nevidíte, kde se nalézáme?

Ale my půjdme kam kráčeli apoštolé.

Den Vykoupení je blízko,
lidská srdce se děsí;

Přemýšletje o tom!

Bud'te plní Ducha, mějte ozdobené své lampy,
hled'te vzhůru, vaše Vykoupení je blízko.

¹⁷¹ Pane Bože, v tuto velikou chvíli, když pohlížím na toto malé shromáždění a vidím zardělé obličej a slzy tekoucí po tvářích, jsme si vědomi, že tento veliký tajný Agent stojí blízko, Duch Svatý.

¹⁷² Dej nám zvolit cestu těch několika pohrdaných Páně. Pokud zde jsou malé zábrany, vůči sousedům, mezi lidmi, uprostřed církve, ať je to cokoli, to nemá s námi nic do činění. Neposkvrníme více našeho roucha věcmi tohoto světa. Neboť Ty jednou přijdeš, během chvíle, v okamžiku, v tom nenadálém, tajném Vytržení Svě Církve. Pojedeš pahorkem času a vodorovnou duhou zachvátit Církev, neboť Písmo praví: „Trouba Boží zazní. A mrtví v Kristu povstanou. A my budeme zachvácení s nimi v povětrí, vstříc Pánu, a tak vždycky s Pánem budeme. A proto potěšujte jedni druhých těmito slovy.”

¹⁷³ Nechť to tohoto rána hluboce zazní v srdcích tohoto shromáždění. Budeme Tě oslavovat v Ježíšově Jménu. Amen.

Nenadálé, tajné zmizení Církve, Roč 6 sv. 3

(The Sudden, Secret Going Away Of The Church, Vol. 30 No. 6)

Toto Poselství bylo proneseno bratrem Williamem Marrionem Branhamem v neděli ráno, 12. října 1958, v Branhamově modlitebně v Jeffersonville, Indiana, U.S.A., bylo vzato z magnetofonové nahrávky a zde nezkráceně vytištěno a je šířeno *bezplatně* Voice Of God Recordings.

První české vydání v roce 1996.

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org